



ВЕЛИКДЕНСКИ ДАРЪ

Ходилъ Заю по пазари,
та е купилъ сто яйца,
да ги пише, да ги шари,
да дарува съ тѣхъ деца.

Чудни краски той изписа
като майсторъ рисувачъ, —
синьо, желто боядиса
и червено съсь меракъ.

Па ги тури въ кошче бѣло,
тръгна радостенъ, засмянъ,
съ свѣтла панделка на чело, —
да разнася армаганъ.

И дечица лето зърне,
спира се усмихнатъ, благъ,
и раздава де завърне
отъ яйцата — споменъ драгъ.

А дечицата дарени
гледатъ съ грѣйнаи очи,
викагъ весели засмѣни,
че просторътъ чакъ ечи:

„Заю-Баю тука мина,
Заю-Баю бързокракъ.
Не забравяй, догодина,
Заю мили, дойди пакъ!“

Йорд. п. Илиевъ